

Note: English translation follows

November 27, 2005

VĂN HOÁ - NGHỆ THUẬT

Đêm của xúc cảm và ngẫu hứng

22:58:49, 27/11/2005

8 thành viên của Viện nhạc jazz
Thelonios Monk Institute. Ảnh: Đ.N.T

Đã từng có những liên hoan nhạc jazz châu Âu tại Việt Nam, từng có các nhóm nhạc jazz tên tuổi trên thế giới đến VN biểu diễn, thế nhưng chưa bao giờ những người "ghiền" jazz và khán giả nói chung có được một đêm tuyệt vời đến như vậy...

Hơn nửa tiếng nữa mới đến giờ biểu diễn, nhưng khán phòng - tầng trệt của Nhà hát Bến Thành (TP.HCM) đêm 26/11 đã kín chỗ. Háo hức chờ đợi, và sự xuất hiện của những nghệ sĩ đã khiến cả khán phòng như rung lên, òa vỡ; rồi lắng lại, trong vắt, chìm vào những giai điệu ứng biến đầy xúc cảm.

Trước đây, các ban nhạc, kể cả jazz hay bất cứ thể loại nào, khi đến TP.HCM biểu diễn, đều có những tiết mục mang một chút gì đó "giao lưu". Nhưng, với đêm này, hoàn toàn là những gì mang dấu ấn rất riêng của Herbie Hancock, Wayne Shorter, Nnenna Freelon..., thuần túy là sự giới thiệu "di sản văn hóa Mỹ" như lời của tùy viên văn hóa Tổng lãnh sự quán Mỹ, trong một lần phát biểu trước báo giới. Có thể đối với một số người, đêm nhạc hơi khó "nuốt", vì đa số là những bài jazz mang màu hiện đại. Thế nên, sau giờ giải lao, lác đác đã xuất hiện những chiếc ghế trống... Nhưng cũng thật ngạc nhiên, lúc phần II bắt đầu, những chỗ trống ấy lại được lấp đầy bởi những người nghe mới, dù bên ngoài trời vẫn đang mưa...

Về Herbie Hancock và Wayne Shorter, có lẽ không cần phải ca tụng nhiều lời, bởi cái tên của hai ông đã trở thành một huyền thoại. Hơn 15 phút ứng tấu từ đầu đến cuối, người "vuốt", kẻ "xoá", những âm thanh (giữa tiếng đàn piano và tiếng kèn) nũng nịu, dịu dàng, đậm ấm, mơ màng... đối nhau thật từ tốn, khoan thai. Thật lạc quan, không ồn ào hay phô trương.

Trong chương trình, Nnenna Freelon (ca sĩ nhạc jazz 5 lần được đề cử giải Grammy, 2 lần đề cử giải "Lady op Soul" Soul Train Award), ít được biết đến trong đợt biểu diễn này, lại tỏa sáng. Cứ mỗi lần cô bước ra (hay vào) sân khấu là mỗi lúc không khí của nhà hát như bừng nóng bởi những tràng pháo tay không ngớt, bởi những tiếng hò hét

(cũng rất ngẫu hứng) vang dội. Còn khi Nnenna "phiêu" thì... không biết phải dùng những từ tán thưởng như thế nào cho trọn vẹn. Theo Anh Tuấn (biên tập viên âm nhạc của VTV3 - Đài truyền hình Việt Nam, cũng là một người mộ điệu của jazz) thì "Nnenna không chỉ có độ hút sân khấu mà có thể xem là một người lĩnh xướng, chỉ huy và điều khiển tất cả những ứng biến trên sân khấu". Thêm một lần xuýt xoa, anh nói: "Tôi cảm thấy rất lạ! Tại sao họ có thể kết hợp với nhau một cách nhuần nhuyễn đến như vậy, từ kỹ thuật xử lý cấp độ sắc thái âm nhạc của từng người đến sự hòa quyện cùng ban nhạc. Các nhạc công, khi chơi, không chỉ biết mình, mà luôn luôn nghe nhau, tìm nhau, nghĩa là độ hợp rơ giữa họ là tuyệt đối". Và đúng như vậy, nếu để ý một chút, ở bài kết thúc, khi Nnenna vừa xong đoạn ngẫu hứng, cô để tay lên đầu, tự nhiên như một kỹ thuật biểu diễn, thì chủ đề bài hát được ban nhạc chơi lại. Điều này một lần nữa chứng minh cho sự "phối hợp ăn ý" giữa nhóm thể hiện.

8 thành viên của Viện nhạc jazz Thelonios Monk Institute, nếu không giới thiệu ít ai biết đó là những sinh viên. Họ đạt được kỹ thuật đến độ thèm khát của nhiều tay jazz TP.HCM. Khán giả sẽ nhớ mãi tiếng kèn trumpet của Ambrose Akinmusire, vibraphone của Chris Dingman, lối chơi bass của Joe Sanders và Walter Smith III với cây sax tenor... Nghe - nhìn họ chơi nhạc, cảm như họ hiểu nhau hơn cả anh em ruột...

Tiết mục cuối cùng kết thúc, đêm cũng đã khuya rồi, nhưng khán giả, cùng với tiếng vỗ tay, vẫn cứ nán lại trong khán phòng, thật lâu, dù trên sân khấu chỉ còn những nhạc cụ. Có lẽ cảm xúc của họ vẫn đang còn trào dâng và niềm bâng khuâng, tiếc nuối của họ về đêm nhạc vẫn chưa kịp đến...

Nguyễn Văn

Thanh Nien Daily
November 28, 2005

A jazz filled night of emotion and inspiration

It was definitely not the first time fans enjoyed live jazz by foreign artists in Vietnam, but the amazing music they heard on the night was indicative of what many call, 'a truly American art form.'

Half an hour to show time and Ben Thanh Theatre was already full, teeming with anticipation of Jazz greats Herbie Hancock and Wayne Shorter, along with artists from the Thelonious Monk Institute of Jazz.

And the audience did not leave disappointed, as the artists played in the purest spirit of jazz which, as a US cultural attache said, represented a truly "American cultural heritage." The ethereal nature of Jazz proved too much for some, who left at the break, but the seats filled as quickly as they emptied.

During their opening 15-minute jazz session, pianist and composer Herbie Hancock and saxophonist Wayne Shorter led the audience into the world filled with soft melodies and the soft beats of jazz.

The once-in-a-lifetime performance by the legendary jazz duo was accompanied by internationally acclaimed vocalist Nnenna Freelon, and eight gifted young jazz musicians from the Thelonious Monk Institute of Jazz.

Freelon, with five Grammy nominations to her credit, stood out in the performance. The audience gave the vocalist rousing applause whenever she appeared on the stage.

“Freelon shone on her own right, but she also led the ensemble on a natural journey of improvisation,” remarked jazz enthusiast Anh Tuan, editor of Vietnam Television (VTV 3’s) music show.

Tuan said he was very surprised to see the artists jam so smoothly. “They fed off one another while they played – they seemed to understand one another completely!”

It was also hard to believe the eight members of the Thelonious Monk Institute of Jazz were still students – their technique and skill were something many local Jazzers have longed for. Taking in the music left audience feeling they all understood each other, even better than their own brothers.

The last song ended late into the night. The applause, however, followed the artists off the stage and continued on after. Perhaps those in attendance were so overwhelmed with emotion, inspired by the unique show, unlikely to be duplicated any time soon in Vietnam...

by **Nguyễn Văn**